

Budapest, 1907. július 21.–Budapest, 1982. július 11.

Apja asztalos segéd volt. Hat elemit végzett, majd két évig pékinas volt. Később cipészsegéd Újpesten. 1925-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt, majd 1930. augusztustól a KMP tagja lett, belépett a Bőripari Munkások Szakszervezetébe. Az újpest-rákospalotai kerületi bizottság tagja, a sajtóelosztás kerületi felelőse. 1931-től a fővárosban a központi sajtóelosztó. 1931–1935 közt megszakítással a KMP illegális nyomdájának a nyomdása. 1935-ben a Szovjetunióba emigrált, 1936-tól szakmájában dolgozott a Párizsi Kommün Cipőgyár kísérleti osztályán. 1941-től önkéntes a szovjet hadseregben, majd az Uralon túlra telepített üzemekben dolgozott. 1943 tavaszától az NKVD megbízásából hadifogolytáborokban politikai munkatárs volt. 1944. szeptemberben, mint ejtőernyős partizán részt vett a szlovák népfelkelésben, majd az év végén a nógrádi partizánegység politikai biztosa. 1945-től a Politikai Rendészeti Osztályon dolgozott, majd 1945. decembertől rendőrkapitány Rákospalotán. Tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak, az MDP-nek és az MSZMP-nek is. A Dél-Pest megyei rendőrkapitányság szemlélője, majd az V. kerületi – Somogy, Tolna – megyék főkapitányságának a vezetője. 1946-ban a Rákospalotai Nemzeti Bizottság tagja. 1950. augusztusban lett a BM Közrendészeti Főosztály vezetője vezérőrnagyi rendfokozatban. 1952. márciusban lett tiranai nagykövet, állomáshelyéről 1953. augusztusban hazarendelték, kinevezték a belgrádi magyar nagykövetnek, majd 1956. szeptember 16-án beosztásából visszahívták; a Külügyminisztérium Igazgatási Főosztály vezetője lett. 1956-ban a Külügyminisztérium védelmének parancsnoka. 1956. november és 1958 között rendőr vezérőrnagy, a belügyminiszter helyettese, az országos testületekért volt felelős. Később az MSZMP KB Iroda társadalmi munkatársa.